

τοῦ κ. Ξανθοπούλου καὶ τῇ «Σήμῳ Λιγερῇ» δημοτικὸν Μακεδονικὸν τραγοῦδι κατ' ἐνορχήστρωσιν τοῦ κ. Λάβδα. Ὁ ὑψίφωνος κ. Βάθης εἰς τὴν «Μινιὸν» ὑπελήφθη καλῶς ἦτο μόνον εἰς τὸ δημῶδες ἄσμα «Μπάτε Σαῖνια στὸ χορό». Ἡ δ. Θεοφιλᾶ ἀπεδείχθη δεξιωτάτη μανδολινίστρα εἰς δύο συνθέσεις.

— Ἡ συναυλία τῆς κ. Σαμπανιέδα εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐτραγοῦδῃσε Οὐγενότους, Μινιόν, Ἀμλετ, μετὰ τοῦ κ. Ὀρντα Μπεὲμ καὶ Ἑλλ. τραγοῦδια ἐν οἷς τὸ «Lacrymae regum» τοῦ κ. Γ. Λαμπελέτ. Ὁ κ. Ὀρντα καὶ ὁ κ. Κρυωνᾶς εἰς τὰ Ῥωσικὰ τραγοῦδια θαυμάσιαι. Ἰδίως ὁ κ. Κρυωνᾶς μετὰ τὴν ἐκφραστικὴν καὶ συμπαθητικὴν φωνὴν του ὑπερήρεσε.

## Η ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ»

Τὴν 1 Μαρτίου συνεπληρώθη εἰκοσαετία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ α'. φύλλου τῆς «Πινακοθήκης». Ἡ ἐκδοσις τῆς ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, καλλιτεχνικὸν γεγονός, ἡ θεορμὴ δὲ ὑποδοχὴ ἥς ἐτυχεν ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς, τῆς ἐπέτρεψε ὅπως παρ' ὅλας τὰς ἐκδοτικὰς δυσχερείας ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας ἀνελλιπῶς σταδιοδρομήσῃ. Καὶ εἶνε κατόρθωμα ὅτι ἡδυνήθη νὰ ἀιθέξῃ ἐν περιοδικὸν εἰδικῶς ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, χωρὶς ἐνίσχυσιν ἑνὶ ἰδιαιτέρῳ ἄλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἐνδῶσῃ εἰς τοὺς ποικίλους περισσασμούς, οἱ ὅποιοι παρουσιάζονται συνήθως. Ἀφοσιώθη εἰς τὸ λόγιον, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Κερυφὸν Ἑρμῆν.

Οἱ πίνακες τῶν περιεχομένων μιᾷ εἰκοσαετίας μαρτυροῦν εὐγλώττως περὶ τοῦ ἔργου τῆς «Πινακοθήκης». Συνεκέντρωσεν ὅλην τὴν πνευματικὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι κινήσεως. Εἰς τοὺς εἰκοσιν ὀγκῶδεις τόμους τῆς παρελαύνουν αἱ κυριώτεραι ἐκδηλώσεις τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ζωῆς. Ἐπὶ τῇ συμπληρωσῇ εἰκοσαετίας τῆς «Πινακοθήκης» καὶ τῇ συμπιπτούσῃ τριακονταετηρίδι τῆς λογοτεχνικῆς ἐργασίας τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, ἐπιτροπῇ ἐκ συνεργατῶν διωργάνωσεν ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ τὴν 23 Μαρτίου ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προσηλοῖαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ πρίγκηπος Νικολάου τιμητικὴν προεοπερίδα. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Ράδου ἀπετέλεσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Γεωργαντῇ γλύπτου, Β. Κοντοπούλου ζωγράφου, Ν. Κυπαρίσση ἀρχαιολόγου, Ν. Λιβαδά φιλόλογον, Γ. Μωραϊτίνην δραματικοῦ συγγραφέως, Τ. Ξαν-

θοπούλου συνθέτου καὶ Γ. Σαγιαξῇ ποιητοῦ.

Τὴν προεοπερίδα ἐτίμησαν διὰ τῆς παρυσίας τῶν αἱ Α. Β. Ὑψ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ὁ πρίγκηψ Χριστόφορος καὶ ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία, παρέστησαν δὲ ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ἀντιπρόσωποι τοῦ Μ. Πατριαρχοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ στρατηγὸς κ. Σωτήλης, ὁ Φρούραρχος, πολλοὶ καλλιτέχναι καὶ συγγραφεῖς. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων μὴ δυνηθέντες νὰ παρευρεθῶσι διεβίβασαν τὰ συγχαρητήριά των.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ν. Λιβαδάς ἐχαρακτήρισε τὸν περιοδικὸν ἐν Ἑλλάδι τύπον, ὁμιλήσας εἰδικώτερον διὰ τὴν «Πινακοθήκην» καὶ τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

Ἡ δ. Ἀνδρομάχη Κωνσταντίνου (τοῦ θιάσου τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν) ἀπήγγειλε τὸ περὶ τὸν ποίημα τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου «Ἄστρο—Κυπαρίσσι» καὶ τοὺς στίχους τοῦ ἰδίου «Γέλοιο—Κλαμμα». Ἡ δ. Φλώρα Πασχάλη ἐτραγοῦδῃσε τὸν «Ὀρκον» τοῦ Σαμάρα καὶ τὴν «Ἀνθουσιεφάνωτην» τοῦ κ. Γ. Λαμπελέτ, συνοδευόντος ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τοῦ κ. Τ. Ξανθοπούλου.

Ὁ κ. Χ. Νέζο (τοῦ θιάσου τοῦ Ἑλλήν. Θεάτρου) ἀπήγγειλε τὸν «Πολὺν Θόρυβον» κωμικὸν μονόλογον τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου, ὅστις κατοπιν ἀφηγήθη ἀναμνήσεις τῆς δημοσιογραφικῆς του ζωῆς.

Ἡ δ. Τζούλια Γ. Ἀμπελά ἀπήγγειλε τρία περὶ ποιήματα τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου «Τί ἔνε τῆχα» ; «Κοιμήσου» καὶ τὴν «Γυναικίαν Ψυχὴν». Τὸ τελευταῖον ἀπηγγέλθη μετὰ συνοδείαν Κουαρτέττου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χωραφᾶ καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (α' βιολί), Α. Ἀλμπέρτη (β' βιολί), Κ. Κούλα (βιόλα) καὶ Ι. Τζουμάνη καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου (βιολοντσello), οἵτινες ἔπαιξαν ἐν Adagio τοῦ Χαῦδν.

Ἡ κυρία Ἀλεξάνδρα Δημητράκοπούλου ἐτραγοῦδῃσε, συνοδευόντος τοῦ κ. Ξανθοπούλου, δύο ἄσματα τοῦ κ. κ. Θ. Σακελλαρίδου «Πάει ὁ καλὸς μου», καὶ τὸ «Μαιδῆλι» καὶ τὴν «Ἀητοφωλῆα» τοῦ κ. Τ. Ξανθοπούλου.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μουσικοῦ προγράμματος, ὡς καὶ ἡ ἀπαγγελία τῶν περὶ ποιημάτων καὶ τοῦ μονόλογου ἐτεφθησαν ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Πινακοθήκης» θὰ δημοσιευθοῦν αἱ ὁμιλίαι τῶν κ.κ. Ν. Λιβαδά καὶ Δ. Καλογεροπούλου.

## ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

### ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἡ πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν Ἰωνα Δραγούμην ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν ἐκκλησίαν πρὸς τὸν Ἑλλήν. λαὸν ἵνα δι' ἐράνων αὐτοῦ ἀνεγερθῇ μαρμάρινον ὁμοίωμα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου του.

— Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις» ἀπεφασίσθη νὰ ἰδρυθῇ ἀνδριάς εἰς τὸν Κ. Ἑσλιν καὶ

ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου προτομὴ εἰς τὸν Ἰωνα Δραγούμην.

— Ὁ κ. Γρ. Ζευγώλης ἐφιλοτέχνησε ἀναθηματικὴν στήλην, ἥτις θὰ στηθῇ ἐν Ναυπαλίῳ εἰς μνήμην τοῦ Τουρκοφάγου Νικηταρά, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Ποταμιάνου. Τὸ προπλάσμα ἐγένετο κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Μονάχου εἰκόνης τοῦ Ἑρ., παριστώσης τὸν Νικηταρὰν μαχόμενον.

— 'Εν Ἀμφιλοχίᾳ θὰ ἀνεγερθῇ ἀναμνηστικὴ στήλη τῶν κατὰ τὸν πόλεμον πεσόντων ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου.

— 'Εν Κορίνθῳ θὰ ἀνεγερθῇ στήλη ἀναμνηστικὴ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

— 'Η ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ράδου ἐπιτροπὴ παρέλαβε τὸ ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. Ἰωάννου λαξευθὲν κενοτάφιον Καραϊσκάκη ὅπερ μέλλει νὰ στηθῇ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιότερου, τοῦ σχεδὸν ἐξαφανισθέντος, ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν Ναὸν δὲ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου κειμένου τάφου, ὅπου τὸ ἥρωον καὶ ἔπου εἶχε συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν του ταφῇ ὁ Καραϊσκάκης, πρὶν γίνοι εἰς Ν. Φάληρον μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου του. Τὸ κοινὸν ἔρανον Σαλαμινίων καὶ Ἀθηναίων ἀνεγερόμενον μνημεῖον ἐν Πεντελυσίῃ υ μαρμαροῦ ἀπετελέσθη ἐκ προτομῆς εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος ἐπὶ μεγάλῳ πυραμιδοειδοῦς βάθρῳ ἐνεπιγράφου καὶ μετ' ἀναγλύφου παραστάσεως Ἑλληνίδος στεφούσης τὸν ἥρωα.

— Τὴν 25 Μαρτίου ἐνηργήθη εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα ἔρανος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου δι' ἀνέγερσιν Ἡρώου εἰς τὴν Ἀγ. Λαύραν. Ἐπίσης ἐνηργήθησαν ἔρανοι μετὰ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀνελθόντες εἰς 20 καὶ πλέον χιλιάδας δραχμῶν.

— Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ἀρτης ἀπεφάσισαν νὰ ἀνεγείρουν προτομὴν εἰς τὸν ποιητὴν Κρυστάλλην. Πρὸς τοῦτο θὰ προκαλέσουν εἰσφορὰς μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων τοῦ Κράτους.

— 'Εν τῷ Ζαπτεῖῳ ἡ νεαρὰ Ἀγγλὶς κυρία Χουπερ, σύζυγος τοῦ γραμματέως τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἐξέθεσε πεντήκοντα πίνακας. Ἡ τεχνοτοπία τῆς πολὺ γεωμετρικῆς, ὑστερεῖ δὲ εἰς σχέδιον. Κυρίως οἱ πίνακες τῆς εἶνε χρωματικοί. Ἐξέθεσε πίνακας μετέματα Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ Βεργικά. Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον προσεκάλεσαν οἱ Ἑλληνικοὶ πίνακες τῆς, τοπεῖα τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Πόρου.

## ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐγένοντο αἱ ἐξῆς διαλέξεις.

Ὁμιλήσαν ὁ κ. Ράδος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς σχολῆς περὶ φοιτητικῶν ὁργανώσεων ἐν τῇ ξένῃ, ὁ κ. Καρολίδης ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἱστορικοῦ Κωνστ. Παπαρηγοπούλου, πρῶτου συγγραψαντος ἱστορίαν τοῦ Ἑλλήν. Ἔθνος ἐν ἀδιασπαστῷ συνέχειᾳ τῆς δράσεώς του. ὁ κ. Ε. Παπαχαιτζῆς ἐν τῷ «Παρνασσῷ» περὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας, ὑπεραμυνθεὶς τῆς Ἑθνικῆς γλώσσης, ἣν διέφθειραν οἱ Μαλλιαροὶ καὶ κηρυχθεὶς ὑπὲρ τῆς ἀπλῆς καθαρουργίας.

Ὁ κ. Π. Λαβεντιάν ἐν σειρᾷ 3 διαλέξεων ὁμιλήσεν ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῶν Γαλλικῶν σπουδῶν περὶ τῆς Γαλλικῆς μουσικῆς μετέκλεισιν ὑπὸ τοῦ πιανίστα κ. Νωντὲν σχετικῶν μουσικῶν τεμαχίων τοῦ Φωρέ, τοῦ Δεμπυσσύ καὶ τοῦ Ρυβέλ.

— 'Εν τῷ Γορτυνιακῷ Σινδέσμῳ ἐν Πειραιεὶ ὁμιλήσεν ὁ κ. Καρολίδης περὶ τοῦ Θ. Κολοκοτρωνῆ ἀναλύσας τὴν στρατηγικὴν καὶ πολιτικὴν δράσιν του.

— 'Εν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ὁ κ. Α. Διδίκας ὁμιλήσεν περὶ σοσιαλισμοῦ καὶ γυναικείας χειραφετήσεως.

— Ἡ ἀναβιώσασα Καλλιτεχνικὴ Σ. ντροφιὰ τῶν Νέων ἐτέλεσε φιλολογικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδῃ τοῦ θανάτου τοῦ Παπαδιαμάντη θανόντος τῇ 2 Ἰανουαρίου 1910 ἐν Σκιάθῳ. Ὁ κ. Θ. Ζωῖόπουλος (Στ. Λάφνης) ἀνέγνωσε τὴν δημοσιευθεῖσαν ἄλλοτε μελέτην του περὶ τοῦ χιτῆρος τοῦ ἀπαντωμένου εἰς τὰ ἔργα του, ὁ κ. Κλ. Παράσχος ἔκαμεν κριτικὴν ἀνασκόπησιν μετὰ τινος αὐστηρότητος καὶ αὐθεν-

τίας εἰς ἀφορισμοὺς τῶν ἐλαττωμάτων καὶ προτερημάτων τοῦ δ' ηγηματογράφου, ἡ δ. Ἄννα Ξασλόγλου ἀπήγγειλεν εἰς ἓνα τόνον θλιβεροῦ λυρικοῦ τὸ ποίημα τοῦ Πορφύρα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Σκιαθίτου συγγραφέως, ὁ κ. Γ. Σταυρόπουλος ὁμιλήσεν περὶ τοῦ Παπαδιαμάντη ὡς ἀνθρώπου καὶ τῆς συγγραφικῆς τέχνης του καὶ ὁ κ. Γ. Κυριακίδης ἀνέγνωσε ἀφήγησιν τοῦ κ. Φαλιταῖς περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ συγγραφέως.

— Εἰς τὸ Δύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἡ ἐκ Παρισίων ἐπανελθοῦσα διπλωματοῦχος τῆς Σορβόννης δ. Σοφία Ἀντωνιάδου ἔκαμε διαλέξεις περὶ τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας.

— Ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς διοργάνωσε σειρὰν διαλέξεων εἰς τὸ Ἑλλ. Ὁδεῖον κάθε Τετάρτην, με ὁμιλητρίας τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Ἑλένην Κορύλλου, Κρινῶν Λημνιώτου, Δώραν Μοάτσου, Μαρίαν Δεσύπρη, Αὔραν Θεοδοροπούλου καὶ Ἑλένην Πολιτάκη. Πρώτη ὁμιλήσεν ἡ κ. Κορύλλου (Ἄλκις Θρύλος) περὶ τῶν γυναικείων χαρακτήρων εἰς τὰ δραματικά ἔργα τοῦ Ἴψεν εἰς τέσσαρας διαλέξεις κατ' ἂς ἡ δ. Ε. Δαμασκηνοῦ ἀπήγγειλε μέρη σχετικὰ τῶν δραμάτων. Ἡ ε'. διάλεξις ἐγενε ἀπὸ τὴν δ. Δώραν Μοάτσου περὶ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν Ποίησιν ἡ στ' ἀπὸ τὴν Μ. Δεσύπρη περὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς κοινωνικῆς Προνοίας. Ἡ κ. Θεοδοροπούλου ὁμιλήσεν περὶ τῶν ἡρωίδων τῆς Ἰδέας.

— Εἰς τὸ Δύκειον τῶν Ἑλληνίδων ὁμιλήσεν ὁ κ. Ι. Πετρόπουλος περὶ τῆς γυναικὸς ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ, ὁ κ. Ε. Χατζηϊωάννου περὶ τῆς γυναικὸς ἐν Ἀββυσσινίᾳ. Ὁ κ. Ι. Ἀργυρόπουλος περὶ ἀπαγγελίας (ραφωδῶν, βάρδων, τροβαδούρων).

— Ἡ κ. Εὐὰ Ἀγ. Σικελιανοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν τρεῖς διαλέξεις. Ἡ πρώτη περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μόδας, ἡ β'. περὶ τῶν αἰτίων τῆς παρακμῆς τῶν πλαστικῶν τεχνῶν καὶ γ'. περὶ Ἑλλ. μουσικῆς. Ἡ ὁμιλητρία ἦν καὶ Ἀμερικανὶς ὁμιλήσεν Ἑλληνιστὶ καὶ ὡς Ἑλληνίς.

— 'Εν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱταλικῆς σχολῆς, ὁ κ. Λαβανίνι ὁμιλήσεν περὶ Δάντου καὶ Ἑλλάδος. ἀναγνώσας καὶ τὸ 26ον ἄσμα τῆς Κολάσεως. Ὁ κ. Βιτσινοῦέρα περὶ ἰὼν ζῶων τῆς «Θείας κομφιδίας».

— Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς Ἰωβιταίου τοῦ Δαντὲ ὁ κ. Ντέλλα Σέττα ὁμιλήσεν περὶ τῆς θρησκευτικῆς, ἀνθρωπιστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀξίας τῆς «Θείας κομφιδίας».

— Ὁ κ. Λαμέρας ἱατρός ὁμιλήσεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» περὶ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Κρυπτοχριστιανῶν. Ὁ κ. Συρμόπουλος περὶ Ἀποκρυφισμοῦ.

— Ὁ κ. Γρ. Ξενοπούλος ὁμιλήσεν ἐν τῷ Ἑλλ. Ὁδεῖῳ περὶ τῆς λέξεως «μαλλιαρός» καὶ ὁ κ. Π. Χάρης περὶ Λασκαρότου.

— Ὁ Γάλλος καθηγητὴς κ. Ρουσέλ ὁμιλήσεν εἰς τὴν Γαλλ. σχολὴν περὶ τοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως Σασά Γκιτρώ.

— Ὁ Σύλλογος «Παρνασσός» ἔσχε τὴν εὐτυχὴ ἔμπνευσιν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος διὰ σειρὰς διαλέξεων περὶ τῶν σημαντικωτέρων ἱστορικῶν γεγονότων τοῦ ἐπαιετοῦς ἀγῶνος κατὰ τὰς ἐπετεῖους αὐτῶν. Αὗται ἀργότερον θὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τεύχη. Οὕτω θὰ γίνονται αἱ διαλέξεις καὶ αὐτὸ διάστημα τῆς ὀκταετίας. ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐκάστοτε ἑκατονταετίας. Ἠρχίσαν αἱ διαλέξεις με ὁμιλητὴν τὸν κ. Ράδον περὶ τῆς διαβάσεως τοῦ Προῦθου ὑπὸ τὸν Ἀλέξ. Ὑψηλάντην τῇ 22 Φεβρουαρίου καὶ τῆς ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Ἑλλ. Ἐπανάστασεως. Θὰ διαρκέσουν μέχρι τῆς 4 ἰουνίου διὰ νὰ συνεχισθῶν τὸ φθινόπωρον.

Ὁ κ. Ράδος ὤμιλησε καὶ γενικώτερον περὶ τοῦ Ὑψηλάντου, προέτεινε δὲ νὰ ἀναστηλωθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ γλύπτου Δρόση σωσμένη ἄγνωστον ποῦ προτομή. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ράδου χωρῶς διὰ τὸν κ. Λαυράγκαν ἐψάλε τὸ ἐμβατήριον τῶν Ἱερολοχιτῶν διὰ πρῶτην φορὰν ἐκτελεσθέν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ πρῶτος Ἑθνικὸς ὕμνος.

Ἐν ἄλλῃ διαλέξει ὁ κ. Δ. Μπαλάνος ὤμιλησεν περὶ τῶν ὕσσιων τοῦ κλήρου κατὰ τὴν Ἑθνικὴν ἀποκατάστασιν.

— Ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξεπλήρωσε ἐν ἐπιβαλλόμενῳ καθήκον. Ἐτέλεσε φιλολογικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐπιφανεστάτου αὐτῆς καθηγητοῦ Σπυρ. Λάμπρου, παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πριγκίπων. Μετ' εἰσηγήσιν τοῦ κ. Πρωτάνους τὸν πανευρετικὸν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἀνδρ. Σκιαῆς, συγγραφεύς τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ σοφοῦ ἱστορικοῦ.

— Ὁ κ. Κ. Ψάχος ὤμιλησε ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας περὶ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὡς παραδόσεως ἱερᾶς, καὶ ἑθνικῆς καὶ ὡς τέχνης.

— Ὁ κ. Κ. Ράδος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ θανάτου τοῦ Ναπολέοντος ἐν Παρισίοις ὤμιλησεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» περὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Γαλλίας τοῦ Ναπολέοντος, ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Νερίω περὶ τοῦ Ὀνείρου τοῦ Ναπολέοντος, τὸ ὁποῖον ἦτο αὐτὸ τὸ δειρὸν τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου.

## ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Τὴν 12 Ἰανουαρίου ἀπέθανεν ἐκ στηθάγχης ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Νικόλαος Πολίτης, ἱδρυτῆς τῆς λαογραφικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι. Ἐγενήθη ἐν Καλάμῃ τῷ 1852. Συνεπλήρωσε τὰς φιλολογικὰς του μελέτας ἐν Μονάχῳ ὡς ὑπότροφος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Διετέλεσε τμηματάρχης τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ γεν. ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτικῶν σχολείων. Τῷ 1890 ἐγένετο καθηγητὴς τῆς μυθολογίας καὶ Ἑλλ. ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἠρξάτο τῷ 1866 δημοσιεύων λαογραφικὰ ἄρθρα, τῷ 1871 ἐβραβεύθη εἰς τὸν Ροδοκανάκειον διαγωνισμόν. Τῷ 1899 εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Μαρασλὴ ἐξεδόθησαν εἰς ἑξ ὀγκώδεις τόμους «Παροιμίαι» καὶ «Παραδόσεις» τοῦ Ἑλλ. λαοῦ. Πλεῖστοι μελέται του λαογραφικὰ ἐδημοσιεύθησαν εἰς περιοδικά, ἐν οἷς ὁ «Ἠλιος κατὰ τοὺς δημώδεις μύθους», Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτεία, Ὀλυμπία, Χάρυβδις, τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, τὰ Πραξιτέλεια ἀνάγλυφα τῶν Μουσῶν, Ἑλληνες ἢ Ῥωμαῖοι; Τὰ ὀνόματα τῶν δῆμων κ.λ.π. Ἐξέδωκε πρὸς τοῦτοις τὴν Μυθολογίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐκλογὴν δημοτικῶν ἀσμάτων μετέφρασε δὲ τὸν Δημοσίον βίον τῶν Ἑλλήνων τοῦ Γίλμπερτ καὶ τὴν «Ἑλλάδα» τοῦ Φάλκε. Τὸ ὄνομά του συνεδέθη μὲ τὸ περιοδικὸν «Ἐστία» οὗ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἱδρυτῶν, συνεργάτης καὶ ἐπὶ τινι χρόνῳ διευθυντής. Ὑπῆρξε ἱδρυτὴς καὶ ἑφορός τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρείας, τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Παρνασοῦ, οὗ διετέλεσεν ἐπὶ τετραετίαν Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος ἐσχάτως τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας. Εἰς τὴν Λαογραφίαν ἡσχολήθη μετέδου- νειδισίας καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν, δημιουργὸς αὐτῆς παρ' ἡμῖν ἀφίνων κολοσιαῖον ὕλικόν, συστηματικῶς καὶ κριτικῶς ταξινομημένον. Τὸ ἔργον του, τῆς περι- συλλογῆς καὶ διαθέσεως τῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἑθνικῆς ζωῆς κατὰ τὴν μακραίωνα ἐξέλιξιν τῆς εἶνε πολυτιμον. Εἰργάσθη ἀκαταπονήτως, μελετῶν διαρκῶς καὶ συγγράφων.

Ἡ κηδεία τοῦ Πολίτου ἐγένετο ἐπιβλητικὴ. Τὴν

παρηκολούθησαν ὁ Πρωθυπουργός, καθηγηταί, λόγιο καὶ δημοσιογράφοι. Στέφανοι κατετέθησαν πλεῖστοι ἐν οἷς τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς, τοῦ Λαογραφικοῦ ἀρ- χείου, τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας, τῶν φοιτητῶν, τοῦ Παρνασοῦ, τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης. Ὀμίλησεν ἐκ μέρους τῆς Φιλολογικῆς σχολῆς ὁ κ. Θ. Κακριδής, προσεφώνη- σαν δ' ἐκ μέρους τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Παπούλιας, ὁ Πρωτάνης κ. Μαλανδρίνος, ὁ διευ- θυντὴς τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης κ. Κιάπας καὶ ὁ κ. Παπαφράγκος ἐκ μέρους τοῦ Παρνασοῦ καταθέτοντες στεφάνους. Ὁ ποιητὴς κ. Σκίπης ἀπήγγειλεν ἔλεγγον. Ὁ μεταστὰς ἔφερε τὸ παρασχηματῶν τῶν Τυτταρχῶν.

— Ἀπέθανεν ὁ ἡθοιοὺς Παναγ. Σταματόπουλος, διακριθεὶς εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, εἰς ζωμικούς ρό- λους. Μεγάλην ἐπιτυχίαν εἶχεν ὡς Σάντος εἰς τὸν «Λὸν Κιχῶτην». Συμμετείχε τοῦ θιάσου τοῦ Βασιλι- κοῦ θεάτρου κατὰ τὸν πρῶτον καταρτισμὸν του.

— Ἀπέθανεν ὁ δημοσιογράφος Γεώργιος Μούχος, ἐκδότης ἄλλοτε τοῦ σατυρικοῦ «Κώδωνος». Ἐπίσης ἀπέθανεν ὁ πάλαιος δημοσιογράφος Βέργος.

— Ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὁ ἐπι- θεωρητὴς τῶν στρατιωτικῶν μουσικῶν ταγματάρχης κ. Σπ. Καίσαρης.

— Προήχθη εἰς Διευθυντὴν τοῦ Μουσείου τῶν χειροτεχνημάτων ὁ ἐπιμελητὴς αὐτοῦ κ. Σπυρ. Βαν- δώρος.

— Κατηργήθη—δυστυχῶς—ἡ Στρατιωτικὴ ὀρχή- στρα καὶ ἡ Χορωδία.

— Πρόεδρος τοῦ «Παρνασοῦ» ἐξελέγη ὁ κ. Τιμ. Ἡλιόπουλος καὶ ἀντιπρόεδρος οἱ κ. κ. Δ. Χόνδρος καὶ Σ. Μενάρδος. Ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ πολιτικὸν μνημόσυνον εἰς τοὺς τρεῖς κατὰ τὴν τελευταίαν δι- στίαν θανόντας προέδρους Λάμπρον, Σακελλαρόπουλον καὶ Πολίτην.

— Ἡ Φιλεκαπιδευτικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν προεκήρυξε διαγωνισμόν πρὸς σύνθεσιν τῶν στίχων τοῦ ὕμνου τοῦ Ἀρσάκη, δι' ὃν θὰ ὑμνεῖται ἡ φιλο- πατρία τοῦ Ἑθν. εὐεργέτου ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῆς οἰκογενείας στηρίζοντος τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἐκφρασις εὐγνωμοσύνης τῶν νεαρῶν Ἑλληνίδων. Ὁ ὕμνος δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνει τὰ 5 τετραστί- χα, οὔτε νὰ ἀποτελεῖται ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν 16 στί- χων. Οἱ στίχοι ὁμοιοκατάλητοι, τὸ πολὺ δεκατρι- σύλλαβοι. Ἀποκλείεται ἡ μαλλιάρη Προθεσμία ὑπο- βολῆς ὧν χειρογράφοι ἀνωνύμως μέχρι τοῦ Πά- σχα. Βραβεῖον 500 δρ.

— Συνέστη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος Νικολάου ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Μπαλατζῆ, Σ. Στάη, Μ. Σουλτάνη, Γ. Στρέϊτ, Φ. Γεωργαντᾶ, Α. Σκιαῆ, Ν. Ἐξαρχοπούλου, Δ. Μπαλάνου καὶ Α. Ἀδαμαντίου πρὸς ἐκδοσιν τῶν σημαντικωτέρων ἀνεκδότων συγγραμμάτων τοῦ ἀειμνήστου ἱστορικοῦ Σπ. Λάμπρου. Ἡ πρώτη συνεδρίασις ἐγένετο ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ ἐκλιπόντος σοφοῦ. Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος προσεφώνησε τὴν σεβαστὴν χίρην ἀποκα- λῶν τὸν Λάμπρον «ἐπιστημονικὸν γίγαντα», ὁ κ. Χαριτάκης, ὅστις ἔχει κάμει σχετικὴν προκαταρκτι- κὴν ἐργασίαν ἔκαμε λεπτομερῆ εἰσηγήσιν περὶ τοῦ ἔργου εἰς ὃ θὰ ἀσχοληθῇ ἡ ἐπιτροπὴ Ὑπολογίζε- ται ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ δαπάνη 150,000 ἀς θὰ κατα- βάλῃ τὸ Κράτος.

— Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ Σωτή- ρος εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας διευθυντὰς Ἀθηναϊκῶν ἐ- φημερίδων κ. κ. Χαλκοκονδύλην τῆς Ν. Ἡμέρας, Εὐστρατιάδην τοῦ «Σκρίπ», Χαιρόπουλον τοῦ «Χρό- νου», Βλάχον τῆς «Κιθνερινῆς», Γιολδάσην τῆς «Ἀστραπῆς», Νικολοῦδην τῆς «Πολιτείας», Εὐελπί- δην τῆς «Ἀθηναϊκῆς», Γιάνναρον τῆς «Ἑσπερινῆς»,

Στεφάνου της «Γελευταίας Ὁρας», Παπαευθυμίου τοῦ «Προμάχου», Θεοδορίδην της «Ἐνώσεως» Παπαπαύλου της «Ἐφημερίδος» καὶ Καμπάνην της «Πρωτευούσης» διὰ τοὺς πολιτικούς των ἀγῶνας κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν.

— Κατὰ τὸ τελεσθὲν ἐτήσιον μνημόσυνον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ Καποδιστριαίου καὶ Δομπόλη ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς τῆς Βυζ. τέχνης κ. Ἀδαμαντίου περὶ τῶν μετὰ Χριστὸν Ἑλλ. Πανεπιστημίων ὡς κέντρων τῆς Ἑθνικῆς ἰδέας.

— Γενομένων νέων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Διοικ. συμβουλίου τῆς «Ἐνώσεως τῶν Συντακτῶν», ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Η. Βουτιεριδης, ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Ν. Ζαρίφης καὶ Α. Δούζας, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Παπαλεξάνδρου, εἰδικὸς ὁ κ. Γ. Οἰκονομοπούλος, ταμίας ὁ κ. Γ. Καραουλάνης καὶ ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. Φ. Πολίτης.

— Ἀπέθανεν ἐν Παιραιῖ ὁ δημοσιογράφος καὶ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑλ. τύπου» Ἑμμ. Ψαρουδάκης.

— Ἡ σὺς γ-ς τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ὑπὸ τὸ πατρικὸν τῆς ὄνομα Μαρία Βοναπάρτου ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις ἔργον τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ παγκόσμιος κοινωνικὸς καὶ στρατιωτικὸς πόλεμος», σχολιασθὲν εὐγενέστατα ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν κύκλων Κατὰ τὸν πόλεμον εἶχε δημοσιεύσῃ ἄρθρα καὶ σκέψεις εἰς Γαλλ. ἐφημερίδας.

— Ἐωρτισθῇ ἐν Κ)πόλει ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἡ πεντηκονταετηρίς τοῦ κ. Σταύρου Βουτυρά, διευθυντοῦ τοῦ «Νεολόγου». Ἰκανοὶ ρήτορες ὠμίλησαν μετ'εὐσηγήσιν τοῦ Σεβ. Ἀμασείας.

— Ἀπέθανεν ἐν Κ)πόλει ὁ γνωστὸς λόγιος δημοσιογράφος καὶ ἀπο εἰκοσαετίας καθηγητὴς τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς Ἰωακείμ Βιλαβάνης. Ἀπὸ τὰ ἔργα του «ἡ Καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου» εἶνε τὸ ἄριστον. Ἐξέδωκε τὰ «Μικρασιατικά» ἐφημερίδας δὲ εἰς περιδικὰ καὶ ἡμερολόγια πολλὰς φιλολογικὰς μελέτας. Πέρυσι ἐπανεῖδε μετὰ μακρὰν ἀποσίαν τὰς Ἀθήνας, ἐνθα εἶχεν ἀφήσῃ ἀγαθωτάτας ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν νεανικῶν του χρόνων.

— Ὁ ἀειμνήστος Γ. Μιστριώτης κατέλιπε κληροδοτήμα ὅπως ἀνά πᾶσαν διετίαν τελεῖται ποιητικὸν διαγώνισμα, ἐναλλαξ δραματικὸν καὶ λυρικόν, εἰς ἀρχαίαν καθαρεύουσαν. Ἐνεκα τοῦ πολέμου δὲν εἶχε ἐκτελεσθῇ μέχρι τοῦδε Ἡδὴ ἡ Πρωταεῖα τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου προεκήρυξε τὸν πρῶτον λυρικὸν διαγωνισμόν, μετὰ δύο δ' ἔτη θὰ προκηρυχθῇ δραματικός. Τὰ ὑποβληθίσόμενα ποιήματα δεόν νὰ ᾖσι ἀνέκδοτα, νὰ ἀποτελοῦνται ἐκ 500 τουλάχιστον στίχων πρωτότυπα εἴτε ἀπομίμησης ἢ διασκευαὶ ἄλλοτεριῶν λογοτεχνικῶν ἔργων, ἀλλογλώσσων, καὶ νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1921 εἰς τὴν Πρωταεῖαν. Ἐπαθλον χίλια δραχμαί. Ἐὰν οὐδὲν βραβεύθῃ, τὸ ποσὸν θὰ προστεθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον τῷ κληροδοτήματι.

— Ὁ λόγιος κ. Βλαχογιάννης ἀνεῦρε τυχαίως εἰς ἐν δημόσιον ἀποχωρητήριον τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Φιλίππου Ἰωάννου, διδασκάλου τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, καταγγέλλει δὲ οὗι πρὸς μνηνὸς ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐπωλήθησαν μετ' ἐνὸς ὡς ἀχρηστοῦ χάριτος.

— Ἐδημοσιεύθῃ Β. Α. δι' οὗ ἐπεκτείνεται ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία τῶν ξένων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, ὧν οἱ συγγραφεῖς ἀνήκουν εἰς τὰς χώρας αἰτίαις προσεχώρησαν εἰς τὴν διεθνή σύμβασιν τῆς Βέρνης περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας. Ἐπομένως οὐδεμία μετὰφρασις ξένου ἔργου θὰ ἐπιτρέπεται ἐν Ἑλλάδι ἀνευ

ἀδείας τοῦ συγγραφέως καὶ ἀνευ συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ποσοστὰ ἢ τὰ κέρδη.

— Πρὸς τιμὴν τῶν Διαδοχικῶν νεοτύπων ὁ ἄθμος τῶν Ἀθηναίων συμπράξει τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἔδωκε πανηγυρικὴν καλλιτεχνικὴν καὶ χορευτικὴν παραστάσιν ἐν τῷ Δηματικῷ θεάτρῳ. Δύο θαυμάσιαι πλαστικαὶ εἰκόνες πομπῶν ἡ μὲν ἀρχαϊκῇ, ἡ δὲ Βυζαντινῇ, ἐκτελεσθεῖσαι ἐπιμελείᾳ ἡ μὲν πρώτη τοῦ γλύπτου κ. Ν. Γεωργαντῆ, ἡ δὲ δευτέρα ὑπὸ τῆς οὐζύγου του γλυπτρίας προεβλήθησαν. Ἀμφότεραι αἱ ἀναπαραστάσεις μὲ ὥραιας Ἀτθίδας ὡς ἀγάλματα εἶχον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐποχῆς, τὰ ἐναλλασσόμενα δὲ χρώματα τοῦ προβολῆως προσέδιδον πολλὴν ποιήσιν. Ἡ ἐπιτυχία τῶν εἰκόνων ἐνεποίησεν ζαηρὰν ἐντύπωσιν. Τὸ μουσικὸν μέρος ἐξετέλεσεν ὁ κ. Σκαλκώτας ὅστις ἐπαίξε μὲ μεγάλῃν δεξιότητι τὴν ἐν τῇ Legende καὶ τῷ Sckerzo τοῦ Βενιάφσκη καὶ ἡ κ. Τριανταφύλλου ἡ ὅποια ἐτραγουδῆσε ἐπιτυχῶς τὴν δυσκολωτάτην «Συγγνώμην τοῦ Πλέρμελ» τοῦ Μάγιερ-ιπερ.

Αἱ μαθηταὶ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, ἐχόρευσαν τοὺς κυριωτέρους ἑλλ. χορούς μὲ τὰς γραφικὰς ἐνδυμασίας διαφόρων μερῶν.

— Ἡ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ προέτεινε τροποποιήσεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 107 τοῦ Συντάγματος δι' ὧν ἡ καθαρῆναι ὡς ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους προσατεύεται ἀπὸ πάσης πρὸς παραφθορὰν ἀποπειρας, ὡς καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς ἐν τοῖς Δημ. σχολείοις. Ἡ δημῶδης θὰ χρησιμεύῃ μόνον προφορικῶς ὡς βοηθητικὸν μέσον τῆς διδασκαλίας.

— Πρὸς ἐορτασμόν τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως συνέστη διὰ Β. Α. νέα Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτίμην προεδρείαν τοῦ Διαδόχου. Τακτικὸς Πρόεδρος ὤρίσθη ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος, ἀντιπρόεδροι δὲ ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας καὶ ὁ Χριστόφορος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Μέλη, ἀπόγονοι ἀνδρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Πρύτανης, ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐπιτελείων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμ. τύπου, ταμίας ὁ κ. Γ. Πασμαζόγλου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Χαρατάκης. Ἡ Διεύθυνσις τῶν γραφείων τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντετέθη εἰς τὸν κ. Α. Καλογερόπουλον.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἡ Α. Β. Ὑψ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἐξέθηκε τὸν τρόπον τῶν ἐργ. σιῶν. Ἐνεκα ἐλλείψεως χρόνου ὁ ἐορτασμός ἐνεβλήθη διὰ τὸ φθινόπωρον, ὠρίσθησαν δὲ ἐορτάσιμα ἔτη τὸ 1921 καὶ τὸ 1930. Ὅτε ἀνεγνωρίσθη ἡ Ἑλλάς ὡς Κράτος. Κατὰ τὰ ἐνδιαμεσι ἔτη ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἰδρύσιν Μνημείων, ἐκδοσιν ἱστορικῶν ἔργων, ἐκδόσεις καὶ πανηγυρισμοὺς ἐπετείων Κυριακῶν θὰ ἐπιδιωχθῇ ὁ πνευματικὸς ἐορτασμός τῆς Ἐκατονταετηρίδος, διὰ ἧς ἐπιδειξέως τῶν συντελεσθεισῶν προόδων κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑθνους ἐκατονταετίαν.

— Ὁ καλλιτέχνης τῶν ἀρχαίων χορῶν ἐν Ἀμερικῇ κ. Β. Κανέλλος ἔδωκε καλλιτεχνικὴν ἐσπερίαν, ἧς μετέσχε καὶ ἡ Ἀμερικανὴ σύζυγός του. Τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ τῶν «Οἰδιποδα Τύραννον» ἀπαγγελίας, χορούς, ἐν οἷς καὶ μία ἀναπαραστάσις τῆς Κασσιανῆς. Ἐπίσης, κληθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μιλγῶκης ἔκαμε ἐνώπιον χιλίων σπουδαστῶν διὰ ἑξὶν περὶ τῆς Ἀρχαίας, Βυζαντινῆς καὶ νέας Ἑλλ. τέχνης.